

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 27 FEBRUARIE 1980¹

Hans Just I/S
împotriva Ministerului danez al impozitelor și accizelor
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulată de Østre Landsret)

„Regimul fiscal al spirtoaselor”

Cauza 68/79

În cauza 68/79

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE de către Østre Landsret (Curtea de Apel competentă pentru estul Danemarcei), pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

Hans Just I/S, întreprindere de producție și import de băuturi spirtoase, cu sediul social la Copenhaga,

și

Ministerul danez al impozitelor și accizelor

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 95 din Tratatul CEE raportat la Legea daneză din 4 aprilie 1978 privind accizele aplicate spirtoaselor,

CURTEA,

compusă din domnii H. Kutscher, președinte, A. O’Keeffe și A. Touffait, președinți de cameră, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco, T. Koopmans și O. Due, judecători,

avocat general: domnul G. Reischl,
grefier: domnul A. Van Houtte,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin Ordonanța din 26 martie 1979, primită la Curte la 26 aprilie 1979, Østre Landsret din Copenhaga a adresat Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, întrebări preliminare privind interpretarea articolului 95 din Tratatul CEE cu scopul, pe de o parte, de a aprecia compatibilitatea, cu această dispoziție, a diferențierii fiscale efectuate de

---

¹ Limba de procedură: daneza.

Legea armonizată nr. 151 din 4 aprilie 1978 privind accizele aplicate spirtoaselor și, pe de altă parte, de a stabili în ce măsură un contribuabil obligat la plata taxelor percepute cu încălcarea dreptului comunitar poate invoca un drept de rambursare a taxelor percepute.

2 Conform articolului 2 din Legea armonizată nr. 151 la care face referire instanța de trimitere, accizele sunt stabilite după cum urmează:

1) pentru aquavit și șnaps (produse desemnate în continuare printr-un singur termen, „aquavit”, datorită sinonimiei celor două expresii), la 167,50 DKR per litru de alcool etilic pur, și

2) pentru „celelalte produse”, la 257,15 DKR per litru de alcool etilic pur.

3 În temeiul articolului 3 din aceeași lege, produsele care beneficiază de o rată de impozitare stabilită la punctul (1) de la articolul 2 sunt definite ca fiind „fabricate pe bază de alcooluri neutre și incluzând, în componența lor, esențe aromate vegetale” și, de asemenea, ca „neprezentând caracteristicile pe care le prezintă ginul, vodca, rachiul de ienupăr, wacholder-ul sau alte produse similare, nici aceleași caracteristici ca și lichiorul, punciu, bitterul sau băuturile spirtoase cu anason, romul, spirtoasele pe bază de fructe și alte spirtoase al căror gust tipic provine din distilare sau maturare”.

4 Rezultă din ordonanța de trimitere că societatea Hans Just, reclamantă în acțiunea principală, importă vin și spirtoase și, în plus, produce băuturi alcoolizate. Aceasta comercializează doar într-o mică măsură produse impozitate ca aquavit și vinde, dimpotrivă, cantități importante de alte spirtoase. În cadrul decontului său lunar trimis administrației vamale pentru luna iunie 1978, reclamanta a declarat un lot de băuturi alcoolice importate, în vederea aplicării accizelor. O mică parte a acestor cantități era reprezentată de aquavit, supus unor impozite în valoare de 167,50 DKR per litru de alcool etilic pur, majoritatea constând în spirtoase, altele decât aquavitul, supuse unor impozite de 257,15 DKR per litru de alcool etilic pur.

5 În momentul prezentării decontului acestor taxe la administrație, reclamanta a invocat faptul că accizele care se aplică spirtoaselor, altele decât aquavitul, pot fi percepute numai în conformitate cu taxa aplicabilă acestuia. Având în vedere că administrația i-a comunicat reclamantei că, în cazul neachitării în totalitate a accizelor care pot fi aplicate, în conformitate cu legea, acestea fac obiectul unei recuperări prin sechestru, fără a aduce atingere radierii eventuale a societății din Registrul Vamal. În consecință, reclamanta a achitat în întregime taxa, dar protestând și rezervându-și dreptul de a solicita rambursarea diferenței dintre cele două rate de impozitare. Prin urmare, reclamanta a introdus acțiunea pendinte în fața Østre Landsret prin invocarea faptului că impozitarea spirtoaselor importate, altele decât aquavitul, la o rată mai ridicată decât cea aplicată acestuia, este contrară dispozițiilor articolului 95 din tratat. Prin urmare, aceasta a cerut rambursarea sumelor pe care consideră că a fost obligată să le plătească, cu încălcarea dispozițiilor dreptului comunitar.

6 Ținând seama de introducerea de către Comisie a acțiunii în neîndeplinirea obligațiilor de stat 171/78 împotriva Regatului Danemarcei, care contestă compatibilitatea legislației în cauză cu tratatul, instanța națională a decis să suspende judecata și să adreseze Curții o serie de întrebări preliminare, dintre care primele trei vizează compatibilitatea, cu articolul 95, a regimului fiscal care face obiectul litigiului, în timp ce cea de-a patra întrebare vizează eventuala rambursare a taxelor percepute.

Cu privire la compatibilitatea regimului fiscal contestat cu articolul 95 (întrebările 1, 2 și 3)

7 Primele trei întrebări sunt formulate după cum urmează:

Întrebarea 1 A

Dreptul comunitar se opune faptului ca un regim național de impozitare să prevadă rate de impozitare diferite pentru, pe de o parte, aquavit și șnaps și, pe de altă parte, celelalte spirtoase, ținând seama de faptul că

a) legislația națională face diferența între cele două categorii de spirtoase pe baza unei definiții care se referă la materiile prime și la extractele care le compun, la conținutul de alcool al acestora, precum și la caracteristicile distinctive legate de gustul acestora,

b) diferențierea efectuată de lege între cele două categorii nu se bazează pe o eventuală distincție între produse naționale și produse importate și nu ține seama, în cadrul acestor două categorii de impozitare, nici de originea mărfurilor.

Întrebarea 1 B

Faptul că sarcina fiscală, considerată în raport cu costul de fabricație al produsului, este aceeași pentru categoria de băuturi spirtoase cel mai puțin taxată (aquavit și șnaps) ca și cea care grevează băuturile spirtoase incluse în categoria fiscală cea mai ridicată (spirtoase, altele decât aquavit) are vreo incidență oarecare asupra răspunsului la întrebarea 1 A?

Întrebarea 2

Presupunând că normele dreptului comunitar nu se opun existenței unor rate diferențiate prevăzute la prima întrebare, impune dreptul comunitar anumite condiții referitoare la aplicarea acestor rate produselor importate; mai exact:

a) spirtoasele importate trebuie impozitate la aceeași rată ca și produsele naționale identice sau, în caz contrar, care prezintă, în raport cu acestea, cel mai ridicat grad de similaritate?

b) ansamblul spirtoaselor de import trebuie să facă obiectul unei impozitări la cel mai scăzut nivel, chiar dacă „spirtoasele, altele decât aquavit” fabricate în respectivul stat sunt supuse unui nivel mai ridicat al impozitelor?

Întrebarea 3

A. Presupunând, dimpotrivă, că o impozitare diferențiată este incompatibilă cu dreptul comunitar, care sunt criteriile care permit stabilirea ratei aplicabile?

B. Articolul 95 poate fi invocat (de asemenea) de către producătorii danezi, sau doar de către importatori?

8 Dispozițiile legii a cărei aplicare stă la baza litigiului adus în fața Østre Landsret au generat o acțiune în neîndeplinirea obligațiilor de stat, introdusă de Comisie în temeiul articolului 169 din Tratatul CEE și care face obiectul cauzei 171/78. În esență, chestiunile juridice examinate în cadrul acestei acțiuni sunt identice celor ridicate de primele trei întrebări ale Østre Landsret.

9 Prin hotărârea de astăzi, Curtea a recunoscut că, prin aplicarea unei impozitări diferențiate în materie de spirtoase, astfel cum se prevede în legea în cauză, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit, în ceea ce privește produsele importate din alte state membre, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 95 din Tratatul CEE. Prin urmare, în această privință, este suficient să se facă trimitere la Hotărârea în cauza 171/78, al cărei text este anexat la prezenta hotărâre. Ținând seama de motivele prezentate în această hotărâre, este necesar să se răspundă după cum urmează la întrebările adresate de instanța națională.

10 Prima întrebare face referire la diferențele caracteristici ale legislației fiscale daneze, în vederea obținerii unui răspuns din partea Curții cu privire la chestiunea de a ști dacă un astfel de regim fiscal este compatibil cu cerințele dreptului comunitar. În Hotărârea sa 171/78, Curtea a examinat caracteristicile acestui regim pentru a ajunge la concluzia că acesta este discriminatoriu în ceea ce privește un număr nedeterminat de produse importate sau care pot fi importate în Danemarca și că, în plus, acesta are tendința de a proteja producția națională de aquavit.

11 Cu toate acestea, Curtea nu a exclus, în principiu, posibilitatea unei diferențieri, prin intermediul unei legislații fiscale naționale, între diferitele băuturi alcoolice, înțelegându-se, cu toate acestea, că o astfel de diferențiere nu poate fi utilizată în scopul unei discriminări fiscale sau al protejării producțiilor naționale. Aceasta a recunoscut că diferențierea stabilită de legislația daneză între aquavit și orice alte băuturi alcoolizate are un caracter discriminatoriu și protector.

12 Astfel, este necesar să se răspundă la prima întrebare că, dacă tratatul nu exclude, în principiu, o diferențiere a impozitării între diversele produse alcoolice, o astfel de diferențiere nu poate fi utilizată în scopul unei discriminări fiscale sau al protejării, chiar indirect, a unei producții naționale. Un sistem fiscal care constă în asigurarea unui avantaj

fiscal unui singur produs, reprezentativ pentru cea mai mare parte a producției naționale, cu excepția oricăror alte produse importate, similare sau concurente, este incompatibil cu dreptul comunitar.

13 Cea de-a doua și de-a treia întrebare sunt alternative. Ținând seama de răspunsul dat la prima întrebare, doar cea de-a treia întrebare necesită un punct de vedere. Această întrebare presupune două părți.

14 În primul rând se dorește să se afle care este rata aplicabilă produselor importate în cazul în care se stabilește că un sistem de impozitare diferențiată este incompatibil cu dreptul comunitar. Dat fiind că dreptul comunitar, în stadiul actual, nu restrânge libertatea statelor membre în ceea ce privește stabilirea ratelor de impozitare în materie, rezultă de la articolul 95 că rata aplicabilă produselor importate trebuie stabilită astfel încât să elimine marja de discriminare sau de protecție interzisă de tratat.

15 Prin cea de-a doua parte a celei de-a treia întrebări se dorește să se afle dacă articolul 95 poate fi invocat numai de importatori, sau dacă de această dispoziție pot profita și producătorii danezi. Această întrebare se adresează ca urmare a faptului că o anumită parte a producției naționale de spirtoase face obiectul celei mai ridicate rate de impozitare, astfel cum s-a precizat în motivarea Hotărârii 171/78. Având în vedere că articolul 95 face referire în mod expres la „produsele celorlalte state membre”, această dispoziție nu poate fi invocată de producătorii naționali ai statului membru în cauză.

16 Prin urmare este necesar să se răspundă la cea de-a treia întrebare că, în cazul în care un sistem național de impozitare diferențiată se dovedește incompatibil cu dreptul comunitar, statul membru în cauză trebuie să aplice produselor importate o rată de impozitare astfel încât să fie eliminată marja de discriminare sau de protecție interzisă de tratat. Acest tratament se aplică de articolul 95 numai produselor importate din celelalte state membre.

Cu privire la rambursarea taxelor percepute cu încălcarea dreptului comunitar (întrebarea 4)

17 Cea de-a patra întrebare a Østre Landsret este formulată după cum urmează:

Există, în dreptul comunitar, norme care se pot aplica în mod util la rambursarea taxelor percepute prin încălcarea articolului 95? Este important, în această privință, faptul că un comerciant poate face dovada unor prejudicii pe care le-a suferit?

18 Reclamanta în acțiunea principală afirmă în această privință că, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, presupunând că legislația daneză era conformă cu dreptul comunitar, aceasta a achitat, cu bună credință și cu încredere, drepturile pentru băuturile alcoolice importate. Începând cu anul 1978, când aceasta și-a dat seama de faptul că legislația daneză poate fi contrară dreptului comunitar, aceasta a adresat reclamații. Cu toate acestea, fiind amenințată cu sechestrul și cu retragerea înregistrării sale la Direcția generală a vămilor, aceasta a fost constrânsă să plătească drepturile impuse, pentru a

reclama, ulterior, restituirea acestora pe cale judecătorească. Aceasta admite faptul că cerera de recuperare a sumelor plătite necuvenit trebuie apreciată în conformitate cu dreptul național, dar reamintește că în temeiul jurisprudenței Curții (Hotărârile Rewe și Comet din 16 decembrie 1976), aplicarea acestor dispoziții nu trebuie să facă practic imposibilă exercitarea drepturilor pe care instanțele naționale au obligația de a le proteja.

19 Conform reclamantei, statele membre sunt obligate să asigure protecția juridică ce decurge, pentru justițiabili, din efectul direct al dispozițiilor dreptului comunitar. Cea mai corectă soluție constă în recunoașterea, într-un caz precum cel în speță, a unui drept simplu de recuperare a sumelor plătite necuvenit. Cu toate acestea, normele dreptului danez privind recuperarea taxelor percepute în mod ilegal nu sunt clare. În stadiul actual al jurisprudenței, este de așteptat ca o instanță daneză să nu aprobe o cerere de recuperare a sumelor plătite necuvenit de fiecare dată când aceasta va costata că un impozit sau o taxă recuperată pe nedrept poate fi considerat(ă) ca fiind transferat(ă) consumatorului. În ceea ce privește chestiunea de a ști dacă o persoană obligată în mod ilegal la plata unei taxe poate fi obligată să facă dovada unui prejudiciu, reclamanta evidențiază faptul că, cu cât este mai mare diferența de preț dintre cele două categorii de produse, cu atât este mai dificilă vânzarea produsului scump. În orice caz, creșterea ratei taxelor aplicate spirtoaselor, la 7 septembrie 1977, prin Legea nr. 437 din 6 septembrie 1977, are ca efect reducerea vânzărilor de spirtoase, altele decât aquavit; această scădere a vânzărilor nu a generat numai o diminuare considerabilă a beneficiilor societății, ci a presupus, de asemenea, obligația de a efectua o reducere a efectivelor. Un recul comparabil al vânzării spirtoaselor, altele decât aquavit, a afectat întreaga industrie din Danemarca.

20 Guvernul danez recunoaște faptul că protecția efectului direct al dreptului comunitar implică, în principiu, pentru contribuabili, dreptul de a reclama restituirea taxelor percepute prin încălcarea dreptului comunitar. Acesta consideră că restituirea trebuie să se facă în conformitate cu normele dreptului național, înțelegându-se că acestea nu pot, totuși, elimina efectul direct al dreptului comunitar și că procedura pe care acestea o instituie nu trebuie să fie mai puțin favorabilă decât cea similară, care guvernează acțiunile din dreptul intern. Or, conform dreptului danez, criteriul îmbogățirii reprezintă fundamentul normelor privind restituirea contribuțiilor plătite în mod eronat și necuvenit. Din această perspectivă, guvernul danez remarcă faptul că, după achitarea taxelor, reclamanta în acțiunea principală și-a vândut produsele la prețuri normale, astfel încât societatea a acoperit, în afară de costul unei tranzacții de răscumpărare, valoarea taxelor contestate, adăugând o marjă normală de profit. Astfel, în realitate, numai consumatorii au plătit taxele, iar, în consecință, reclamanta nu a suferit niciun prejudiciu. Restituirea taxelor reprezintă, prin urmare, o îmbogățire fără justă cauză pentru aceasta. În cazul în care se acordă o restituire unei întreprinderi care, în realitate, a servit numai ca instanță de colectare a taxei, statul poate fi ulterior expus unor revendicări din partea celor care, în ultima sa analiză, au suportat povara impozitării, trebuind astfel să ramburseze de două ori aceeași sumă.

21 Guvernul danez subliniază, de asemenea, consecințele financiare care pot rezulta, pentru statul danez, din obligația de a restitui, pur și simplu, taxele percepute, în măsura în care s-a stabilit că acestea sunt contrare dreptului comunitar. Diferența de impozitare

între spirtoasele importate și aquavit corespunde unui venit anual de aproximativ 200 de milioane de coroane; termenul de prescriere a dreptului la restituire fiind de cinci ani, statul danez se poate găsi în fața unor revendicări de restituire a unei sume de aproximativ un miliard de coroane.

22 Rezultă dintr-o abordare comparativă a sistemelor naționale că problema contestării taxelor solicitate ilegal sau a restituirii taxelor plătite necuvenit este soluționată în moduri diferite în diversele state membre și chiar în cadrul aceluiași stat membru, în funcție de diversele tipuri de impozite și taxe în cauză. În anumite cazuri, contestațiile sau cererile de acest gen fac obiectul, în temeiul legii, unor condiții precise privind forma și termenele în ceea ce privește atât reclamațiile adresate administrației fiscale, cât și căile de atac jurisdicționale. Având în vedere funcționarea unor astfel de mecanisme de acțiune, în Hotărârile sale Rewe și Comet din 16 decembrie 1976 (Cauzele 33/76 și 45/76, Recueil 1976, p. 1989 și respectiv 2043), Curtea a recunoscut compatibilitatea cu dreptul comunitar a stabilirii unor termene rezonabile de acțiune în interesul certitudinii juridice care protejează atât contribuabilul, cât și administrația în cauză.

23 În alte cazuri, acțiunile în rambursarea taxelor plătite necuvenit trebuie aduse în fața instanțelor ordinare, în special, sub forma unor acțiuni pentru restituirea sumelor plătite necuvenit. Astfel de acțiuni sunt deschise pe termene mai mult sau mai puțin lungi, în unele cazuri în termenul de prescriere de drept comun, astfel încât statele membre în cauză se pot găsi în fața unor reclamații cumulate de o importanță considerabilă în cazul constatării unei incompatibilități între anumite dispoziții fiscale naționale și cerințele de drept comunitar.

24 Regimul aplicat în materie în Regatul Danemarcei face parte din această ultimă categorie deoarece, în acest stat, restituirea taxelor plătite necuvenit se efectuează în fața instanțelor ordinare sub forma unei acțiuni pentru restituirea sumelor plătite necuvenit supusă unei prescripții, care este, în principiu, de cinci ani. Conform jurisprudenței daneze, instanțele țin seama, în cazul unor astfel de acțiuni, de faptul că taxele plătite necuvenit, incluse în prețul mărfurilor, au putut fi transferate etapelor ulterioare ale circuitului economic; de asemenea, reiese că aceste instanțe pot lua în considerare, în scopul determinării valorii sumelor care trebuie restituite, prejudiciul eventual suferit de un contribuabil ca urmare a incidenței unei impozitări ilegale asupra valorii cifrei sale de afaceri.

25 Din Hotărârile Rewe și Comet din 16 decembrie 1976, citate anterior, rezultă că, prin aplicarea principiului de cooperare enunțat la articolul 5 din tratat, instanțelor din statele membre le revine sarcina de a asigura protecția juridică a justițiabililor, care decurge din efectul direct al dispozițiilor de drept comunitar. În absența unor reglementări comunitare în materie de restituire a taxelor naționale percepute necuvenit, este de competența ordinii juridice interne din fiecare stat membru să desemneze instanțele competente și să stabilească modalitățile procedurale ale acțiunilor în justiție menite să asigure protejarea drepturilor conferite justițiabililor prin efectul direct al dreptului comunitar, înțelegându-se că aceste modalități nu pot fi mai puțin favorabile decât cele care vizează acțiuni similare din dreptul intern și că, în niciun caz, acestea nu pot fi modificate astfel încât să

facă practic imposibilă exercitarea drepturilor pe care instanțele naționale au obligația să le apere.

26 Este necesar să se precizeze, în această privință, că protejarea drepturilor garantate în materie de ordinea juridică comunitară nu obligă acordarea unei restituiri a taxelor percepute necuvenit în condiții care ar determina o îmbogățire incorectă pentru titularii de drepturi. Prin urmare, nimic nu împiedică, din punct de vedere comunitar, instanțele naționale să țină seama, în conformitate cu dreptul lor intern, de faptul că taxele percepute necuvenit au putut fi incluse în prețurile întreprinderii debitoare de taxe și transferate cumpărătorilor. De asemenea, este conform principiilor dreptului comunitar faptul că instanțele sesizate cu cereri de recuperare iau în considerare, în conformitate cu dreptul lor intern, prejudiciul pe care un importator l-a putut suferi ca urmare a faptului că măsuri fiscale cu caracter discriminatoriu sau protector au avut ca efect reducerea volumului de importuri originare din alte state membre.

27 Prin urmare, este necesar să se răspundă la cea de-a patra întrebare că statelor membre le revine sarcina de a asigura rambursarea taxelor percepute prin încălcarea articolului 95, în conformitate cu dispozițiile dreptului lor intern, în condiții care nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele care vizează acțiuni similare de natură internă și care, în orice caz, nu trebuie să facă practic imposibilă exercitarea drepturilor conferite de ordinea juridică comunitară; dreptul comunitar nu exclude posibilitatea de a se ține seama de faptul că sarcina taxelor percepute necuvenit a putut fi transferată altor operatori economici sau consumatori; în cele din urmă, eventuala luare în considerare, în temeiul dreptului național al statului în cauză, a prejudiciului suferit de persoana obligată la plata taxelor, ca urmare a efectului restrictiv al acestora asupra volumului importurilor originare din alte state membre, este conformă cu principiile dreptului comunitar.

Cu privire la cheltuielile de judecată

Cheltuielile efectuate de Guvernul Regatului Danemarcei și de Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări.

Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura în fața Østre Landsret, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările adresate de Østre Landsret, prin Ordonanța din 26 martie 1979, declară:

1) În cazul în care tratatul nu exclude, în principiu, o diferențiere de impozitare între diversele produse alcoolice, o astfel de diferențiere nu poate fi utilizată în

scopul unei discriminări fiscale sau al protejării, chiar indirect, a unei producții naționale. Un sistem fiscal care constă în asigurarea unui avantaj fiscal unui singur produs, reprezentativ pentru cea mai mare parte a producției naționale, cu excepția oricăror alte produse importate, similare sau concurente, este incompatibil cu dreptul comunitar.

2) În cazul în care un sistem național de impozitare diferențiată se dovedește incompatibil cu dreptul comunitar, statul membru în cauză trebuie să aplice produselor importate o rată de impozitare astfel încât să fie eliminată marja de discriminare sau de protecție interzisă de tratat. Acest tratament este aplicat de articolul 95 doar produselor importate din celelalte state membre.

3) Statelor membre le revine sarcina de a asigura rambursarea taxelor percepute prin încălcarea articolului 95, în conformitate cu dispozițiile dreptului lor intern, în condiții care nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele care vizează acțiuni similare din dreptul intern și care, în orice caz, nu trebuie să facă practic imposibilă exercitarea drepturilor conferite de ordinea juridică comunitară. Dreptul comunitar nu exclude posibilitatea de a se ține seama de faptul că sarcina taxelor percepute necuvenit a putut fi transferată altor operatori economici sau altor consumatori. Eventuala luare în considerare, în temeiul dreptului intern al statului în cauză, a prejudiciului suferit de persoana obligată la plata taxelor, ca urmare a efectului restrictiv al acestora asupra volumului importurilor originare din alte state membre, este conformă cu principiile dreptului comunitar.

Kutscher	O'Keefe	Touffait	Mertens de Wilmars	Pescatore
Mackenzie Stuart	Bosco	Koopmans	Due	

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 27 februarie 1980.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
H. Kutscher